

بازگشتن مفاهیم حسابداری و

گزارشگری مطالعه قرآن

بابک جمشیدی نوید*
 محمود همت فر
 امید اسلام زاده

مقدمه

قرآن مجید چنان که با تأثیر عظیمی که در زندگی مسلمانان داشته، اما به گفته قرائتی "شایسته و بایسته مقام قرآن است به آن توجه نشده و در بین مردم مهجور مانده و برخی از مطالب قرآن مورد فراموشی و بی توجهی قرار گرفته است". (قرائتی، ۱۳۸۷).

قرآن مجید از اول تا آخر حاوی پیام‌های گوناگون الهی برای بشر است و آگاهی و آشنایی با تمام این پیام‌ها لازم است، بهویژه پیامی که از جانب خدا و مربوط به سعادت دنیوی و اخروی انسان‌ها باشد. بنابراین، تدبیر در تمام آیات و مطالب آن لازم است (قرائتی، ۱۳۸۷). تفسیر قرآن برای فهم و درک آیات است و در آن منظور هر آیه بیان می‌شود. کتاب‌های تفسیر بیشتر به تحقیقات فنی در علوم مختلف پرداخته‌اند و هر صاحب فنی در دایره‌ی اطلاع خود و با اصطلاحات رایج آن به بحث پرداخته است.

معنا و تفسیر آیه ۲۸۲ سوره‌ی بقره به حسابداری و دفترداری اشاره دارد. دفترداری و حسابداری نیز یکی از نیازهای بشر است که خداوند در طولانی ترین آیه‌ی قرآن پیش از لوکا پاچولی که پدر حسابداری لقب گرفته به آن اشاره کرده است.

استانداردگذاری، در حسابداری امری لازم و غیرقابل اجتناب است و از آنجاکه مفاهیم نظری به عنوان یک نظام منسجم از اهداف و مبانی مرتبط، به منظور تهیه ای استانداردهای حسابداری همانگ و تعیین حدود قضاوت حرفه‌ای در تهیه و ارائه صورت‌های مالی تدوین می‌شود می‌توان گفت این آیه به تعیین ضوابط شناسایی

و اندازه‌گیری دارایی‌ها، بدھی‌ها، سرمایه، درآمدها و هزینه‌ها (استانداردهای حسابداری) پرداخته است.

در بخش اول این نوشته ترجمه‌ی آیه ۲۸۲ سوره‌ی بقره، در بخش دوم تفسیر آیه، در بخش سوم مفاهیم نظری گزارشگری مالی، در بخش چهارم ارتباط آیه با حسابداری خصوصاً مفاهیم نظری گزارشگری مالی و در نهایت، نتیجه‌گیری می‌آیند.

ترجمه‌ی آیه ۲۸۲ سوره‌ی بقره

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! هنگامی که بدھی مدت‌داری (بر اثر وام یا معامله) به یک دیگر پیدا می‌کنید آن را بنویسید. و باید نویسنده‌ای در میان شما (سند را) به عدالت بنویسد. کسی که قدرت بر نویسنده‌ی دارد، باید از نوشتن خودداری کند، همان‌طور که خدا به او تعلیم داده است. پس باید او بنویسد و آن کس که حق بر ذمہ‌ی او (بدھکار) است املاک‌کند و از خدایی که پروردگار اوست پیرهیزد و چیزی از آن فروگذار ننماید. و اگر کسی که حق بر ذمہ‌ی اوست، سفیه‌ی یا (از نظر عقل) ضعیف باشد و یا (به جهت لال بودن) توانایی به املاک‌کردن نداشته باشد، باید قیم او (به جای او) با رعایت عدالت (مدت و مقدار بدھی را) املاک‌کند و دو نفر از مردان را بر این حق شاهد بگیرد و اگر دو مرد نبودند، یک مرد و دو زن از گواهان، از کسانی که مورد رضایت و اطمینان شما هستند (انتخاب کنید) تا اگر یکی از آنان فراموش کرد، دیگری به او یادآوری کند. و شهود نباید هنگامی که آنها را (برای ادائی شهادت) دعوت می‌کنند خودداری نمایند. واز نوشتن (بدھی‌های) کوچک یا بزرگ مدت‌دار، ملول نشوید (هر چه

حقوق حمایت کنند. زیرا هر معامله‌ای نیاز به کاتب و چند شاهد دارد در زمانی که به گفته‌ی مورخان در تمام جزیره‌ی عربستان^{۱۷} با سواد بیشتر نبود، این همه سخن از نوشتن، نشانه‌ی توجه اسلام به علم و حفظ حقوق در میان عموم مردم است (قرائتی، ۱۳۸۷).

پیام‌های آیه‌ی س ۲۱۲ سوره‌ی بقره

۱. ایمان، بستر و مقدمه‌ی عمل به احکام و خطاب (ای کسانی که ایمان آورده‌اید!)، تشویقی برای عمل به احکام است.

۲. مدت بدھکاری باید روشن باشد. (هنگامی که بدھی مدت‌داری (بر اثر رام یا معامله) به یک‌دیگر پیدا می‌کنید آن را بنویسید).

۳. برای حفظ اعتماد و خوش‌بینی به هم‌دیگر و آرامش روحی طرفین و جلوگیری از فراموشی، انکار و سوءظن بدھی باید نوشته شود (آن را بنویسید).

۴. برای اطمینان و حفظ قرارداد از دخل و تصرف احتمالی طرفین، سند باید با حضور طرفین و توسط شخص سومی نوشته شود (باید بنویسنده‌ای در میان شما (سند را) به عدالت بنویسد).

۵. نویسنده‌ی قرارداد، حق را در نظر گرفته و عین واقع را بنویسد (باید نویسنده‌ای در میان شما (سند را) به عدالت بنویسد). شرط گرینش نویسنده‌ی استناد، داشتن عدالت در قلم است.

۶. به شکرانه‌ی سواد و علمی که خداوند به ما داده، کارگشایی می‌کنیم (کسی که قدرت بر نویسنده‌ی دارد، نباید از نوشتن خودداری کند، همان‌طور که خدا به او تعليم داده است).

۷. اهل هرفن و حرفه‌ای، مسئولیت ویژه دارد. کسی که قلم دارد، باید برای مردم بنویسد (کسی که قدرت بر نویسنده‌ی دارد، نباید از نوشتن خودداری کند).

۸. بدھکاری که حق بر ذمہ‌ی اوست، باید متن قرارداد را بگوید و کاتب بنویسد، نه آنچه را بستانکار ادعا کند (آن کس که حق بر ذمہ او (بدھکار) است، املا کند).

۹. اقرار انسان علیه خودش، قابل قبول است (آن کس که حق بر ذمہ او (بدھکار) است، املا کند).

۱۰. بدھکار باید خدا را به هنگام املای قرارداد در نظر بگیرد و چیزی را فروگذار نکند و تمام خصوصیات بدھی را بگوید (واز خدایی که پروردگار اوست پیرهیزد).

۱۱. تدوین قانون باید به گونه‌ای باشد که حق ناتوان ضایع نشود. اگر بدھکار، سفیه یا ضعیف و ناتوان و یا گنج و لال بود، سرپرست و ولی او متن قرارداد را بگوید و نویسنده بنویسد (و اگر کسی که حق بر ذمہ او است، سفیه یا (از نظر عقل) ضعیف باشد و یا (به جهت لال بودن)

باشد بنویسید) که این در نزد خدا به عدالت نزدیک‌تر و برای ادائی شهادت استوارتر و برای جلوگیری از شک و تردید بهتر است، مگر این که تجارت و داد و ستد، نقدي باشد که در میان خود دست به دست می‌کنید که ایرادی بر شما نیست که آن را بنویسید. و هنگامی که خرید و فروش (نقدي) می‌کنید، (باز هم) شاهد بگیرید و نباید به نویسنده و شاهد (به خاطر حق‌گویی) زیانی برسد (و تحت فشار قرارگیرد) و اگر چنین کنید از فرمان خداوند خارج شده‌اید و از خدا پیرهیزید و خداوند (راه درست زندگی را) به شما تعلیم می‌دهد و خداوند به هر چیزی داناست. (قرائتی، ۱۳۸۷)

تفسیر آیه‌ی سوره‌ی بقره

نکته‌ها :

طولانی ترین آیه‌ی قرآن، این آیه است که درباره‌ی مسائل حقوقی و نحوه‌ی تنظیم اسناد تجاری است. این آیه نشانه‌ی دقت نظر و جامعیت اسلام است که در دوره‌ی جاهلیت و در میان مردمی عقب‌افتداده، دقیق‌ترین مسائل حقوقی را مطرح کرده است (قرائتی، ۱۳۸۷).

قابل توجه است که در این آیه، کلمه‌ی "دین" به کار برده شده نه قرض، زیرا عنوان قرض تنها در هنگام مبادله دو چیز که مانند یک‌دیگرند به کار می‌رود، مثل این که چیزی را وام می‌گیرد که بعداً همانند آن را برگرداند ولی دین هرگونه بدھکاری را شامل می‌شود، خواه از طریق قرض گرفتن باشد یا معاملات دیگر مثل اجاره، صلح و خرید و فروش، که یکی از طرفین چیزی را به ذمہ گیرد. بنابراین، آیه مورد بحث تمام معاملات را در بر می‌گیرد (شیرازی و همکاران، ۱۳۸۰).

عماربن ابی عاصم از امام صادق (علیه السلام) نقل می‌کند: «اگر کسی در معامله سند و شاهد نگیرد و مالش در معرض تلف قرار گیرد، هر چه دعا کند، خداوند مستجاب نمی‌کند و می‌فرماید: چرا به سفارش‌های من عمل نکردی؟!» (قمی، ۱۳۶۷).

اگر دقت در حفظ حقوق فردی ضروری است، حفظ بیت‌المال به مراتب ضروری‌تر است! تنظیم سند، حتی در معاملات نقدي نیز مفید است، ولی ضرورت آن به اندازه‌ی معاملات نسیه نیست. چون در معاملات موعددار ممکن است طرف‌های معامله یا شاهدان از دنیا بروند یا فراموش کنند، بنابراین لازم است تا نوشته هم بشود.

از فرمان به نوشتن، معلوم می‌شود که اسناد تنظیم شده‌ای که همراه با گواهی عادل باشد، قابل استشهاد است. از این آیه چنین استفاده می‌شود که افراد جامعه‌ی اسلامی باید یک‌دیگر را در حفظ

 طولانی ترین آیه‌ی قرآن

این آیه است که درباره‌ی مسائل حقوقی و

نحوه‌ی تنظیم اسناد تجاری است

این آیه نشانه‌ی دقت نظر و

جامعیت اسلام است که

در دوره‌ی جاهلیت و

در میان مردمی عقب‌افتاده

دقیق‌ترین مسائل حقوقی را مطرح کرده است

۱۵. گواهان باید عادل و مورد اطمینان و رضایت طرفین باشد. (از کسانی که مورد رضایت و اطمینان شما هستند(انتخاب کنید)).

۱۶. هر کدام از مردها به‌تهایی می‌تواند شاهد باشد، ولی اگر شاهد یک مرد و دو زن بود، آن دو زن به اتفاق هم ادای شهادت کنند. تا اگر یکی لغزش یا اشتباه کرد، نفر دوم یادآوری کند. (دیگری به او یادآوری کند). دو زن به جای یک مرد در گواهی، یا به خاطر روحیه‌ی ضعیف و عاطفی آنها است و یا به جهت آن است که معمولاً زنان در مسائل بازار و اقتصاد حضور فعال ندارند و آشنایی آنها با نحوه‌ی معاملات کمتر است.

۱۷. اگر برای شاهدگرفتن از شما دعوت کردند، خودداری نکنید، گرچه گواه شدن بدون دعوت واجب نیست (و شهود نباید هنگامی که آنها را (برای ادای شهادت) دعوت می‌کنند خودداری نمایند).

۱۸. مبلغ قرارداد مهم نیست، حفظ اطمینان و حق‌الناس مهم است (و از نوشتن (بدهی‌های) کوچک یا بزرگ مدت‌دار، ملول نشوید (هر چه باشد بنویسد)).

۱۹. ثبت سند به صورت دقیق و عادلانه سه فایده دارد:
• ضامن اجرای عدالت است (این در نزد خدا به عدالت نزدیک‌تر است).

• موجب جرأت گواهان بر شهادت دادن است (برای ادای شهادت استوارتر است).

• مانع ایجاد بدینی در جامعه است (و برای جلوگیری از شک و تردید بهتر است).

۲۰. اگر فایده و اسرار احکام برای مردم گفته شود، پذیرفتن آن آسان می‌شود (این در نزد خدا به عدالت نزدیک‌تر است).

۲۱. معطل شدن امروز برای نوشتن، بهتر از فتنه و اختلاف فردا

توانایی به املاک‌ردن نداشته باشد، باید ولی او (به جای او) بارعایت عدالت (مدت و مقدار بدھی را) املا کند.

۱۲. سفیهان و ناتوانان، در مناسبات اجتماعی نیازمند ولی هستند (ولی او (به جای او) بارعایت عدالت (مدت و مقدار بدھی را) املا کند).

۱۳. توجه به حقوق طبقه‌ی محروم و اقشار ضعیف، از سوی مسئولان سرپرستان لازم است (املا کند). صیغه‌ی امر، نشانه‌ی لزوم این کار است.

۱۴. مردان، در گواه شدن و گواهی دادن بر زنان مقدم هستند (و دو نفر از مردان را بر این حق شاهد بگیرید).

۲۹. قلب پاک و باتقوا، هم مثل آینه، علوم و حقایق را می‌گیرد (و از خدا پرهازید و خداوند(راه درست زندگی را) به شما تعلیم می‌دهد).
۳۰. خداوند تمام نیازهای مادی و معنوی شما را می‌داند و بر اساس آن، احکام و قوانین را برای شما بیان می‌کند. قانون‌گذار باید آگاهی عمیق و گسترده داشته باشد (و خداوند به هر چیزی داناست) (قرائتی، .(۱۳۸۷

است (و برای جلوگیری از شک و تردید بهتر است).

۲۲. در معاملات نقدی، لزومی به نوشتن نیست (مگر این‌که تجارت و داد و ستد، نقدی باشد که در میان خود دست به دست می‌کنید که ایرادی بر شما نیست که آن را ننویسید).

۲۳. در معاملات نقدی، اگر چه نوشتن لازم نیست، ولی شاهد بگیرید (ایرادی بر شما نیست که آن را ننویسید. و هنگامی که خرید و فروش (نقدی) می‌کنید، (باز هم) شاهد بگیرید).

۲۴. نویسنده و شاهد در امان هستند و نباید به خاطر حق نوشتن و حق گفتن مورد آزار و اذیت یکی از طرفین قرار گیرند (و نباید به نویسنده و شاهد (به خاطر حق‌گویی) زیانی برسد (و تحت فشار قرار گیرند)).

۲۵. اگر ادای شهادت یا نوشتن قرار داد، نیازمند زمان یا تحمل زحمتی باشد، باید شاهد و نویسنده به نحوی تأمین مالی شوند و گرنه هر دو ضرر خواهند کرد (و نباید به نویسنده و شاهد (به خاطر حق‌گویی) زیانی برسد (و تحت فشار قرار گیرند)).

۲۶. نویسنده و شاهد حق ندارند سند را به گونه‌ای تنظیم کنند که به یکی از طرفین ضرری وارد شود (و نباید به نویسنده و شاهد (به خاطر حق‌گویی) زیانی برسد (و تحت فشار قرار گیرند)).

۲۷. هر گونه خدشه در سند، از هر کس که باشد، گناه و فسق است (و اگر چنین کنید، از فرمان خداوند خارج شده‌اید).

۲۸. نویسنده و شاهد، مرزبان حقوق مردم هستند و شکستن مرزها، همان خروج از مرز و فسق است (و اگر چنین کنید، از فرمان خداوند خارج شده‌اید).

مفاهیم نظری گزارشگری مالی

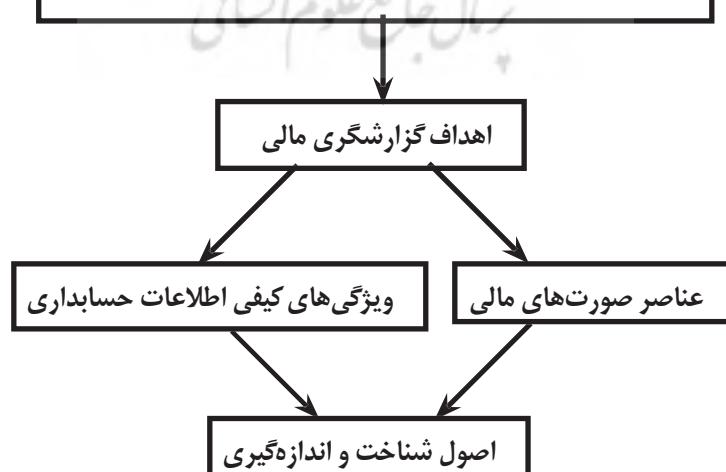
هنگامی که محیط تجاری پیچیده‌تر می‌شود، شرکت‌ها به طور فرایندهای در معاملات پیچیده درگیر می‌شوند. حسابداران باید بتوانند این معاملات پیچیده را تحلیل کنند و موارد گزارشگری و حسابداری وابسته را حل کنند. فهم و درک زیربنایی از مفاهیم نظری گزارشگری مالی، برای تحلیل اثربخش موارد حسابداری و گزارشگری مرتبط نیاز است (چستین و همکاران، ۱۹۹۸).

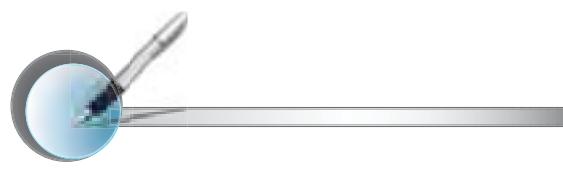
مفاهیم نظری گزارشگری مالی، یک سیستم منسجم یا یکپارچه از مبانی و هدف‌های به هم وابسته است که می‌تواند به یک سلسله از استانداردهای همگون (دارای ارتباط منطقی با یکدیگر) منجر شود و سیستمی است که می‌تواند ماهیت، نقش (وظیفه) و محدوده‌های حسابداری مالی و صورت‌های مالی را تجویز و تعیین نماید (هری ولک و همکاران، ۲۰۰۴).

در شکل زیر، ساختار این مفاهیم ارائه شده است (چستین و همکاران، ۱۹۹۸)

(۱۹۹۸)

محیط حسابداری و گزارشگری مالی (مفهوم حسابداری)

اصول شناخت و اندازه‌گیری، قواعد کلی که رهنمودها و مبانی لازم در مورد نحوه اندازه‌گیری، ثبت، طبقه‌بندی و گزارش نتایج معاملات و عملیات واحدهای اقتصادی را فراهم می‌آورد (مشکی و مقدم، ۱۳۸۶).

اشاره به مفاهیم نظری گزارشگری مالی در آیه‌ی ۲۸۲ سوره‌ی بقره

حدیثی که در قسمت نکته آمده است، ضرورت حسابداری را می‌رساند. از طرفی، در بخش نکته‌های آیه‌ی ۲۸۲ آمده است که تنظیم سند در معاملات نقدی مفید است، ولی در معاملات نسیه ضروری‌تر است. این اشاره به استفاده از فرض تعهدی در معاملات دارد. پیام ۱، اشاره به فرض تداوم فعالیت دارد، چراکه عنوان می‌کند بدھی حتماً توسط افراد برای ادائی دین پرداخت شود. پیام ۲، اشاره به اصل افسا دارد، چراکه به معین بودن زمان پرداخت بدھی اشاره دارد. از طرفی، استفاده‌کنندگان نیازمند اطلاعات حسابداری برای اخذ تصمیمات مالی در زمان مشخصی هستند. به همین علت، صورت‌های مالی باید در دوره‌های مشخصی تهیه شوند. در نتیجه، این آیه به فرض دوره‌ی مالی هم اشاره نموده است.

پیام ۳، تأکید بر عملیات ثبت در حسابداری و اصل شناخت در حسابداری دارد، چراکه نوشتن به دلیل شناخت صورت می‌گیرد و از طرفی، شناخت زمانی صورت می‌گیرد که معامله قابل اندازه‌گیری باشد. پس در این آیه به فرض واحد اندازه‌گیری نیز اشاره شده است. پیام ۴، می‌گوید که هر معامله باید ثبت شود و این اشاره به دفترداری دارد. این پیام، هم‌چنین شخص سومی را برای نظارت بر نوشتن در نظر گرفته است که در واقع نوعی حسابرسی و گواهی‌گری ضمن ثبت است. پیام ۵، اشاره به اصل بهای تمام شده دارد. از کلمه‌ی عدل، ارزش حقیقی معاملات در هنگام معامله را می‌توان برداشت کرد. از طرفی، یکی از خصوصیات کیفی مرتبط با محتوای اطلاعات، اتکاپذیری است که این ویژگی نیز در این پیام مشهود است. در ضمن، به اصل افسا مجدداً اشاره شده است. پیام‌های ۶، ۷ و ۹، به آیین رفتار حرفه‌ای اشاره دارد، و مسئولیت‌های حسابدار را در جامعه بازگو می‌کند. پیام ۱۰، به خصوصیت مربوط بودن اطلاعات اشاره دارد، چراکه اگر خصوصیات معامله‌ای روشن نباشد، تصمیم‌گیری هم مشکل می‌شود و از سویی، به کامل بودن و صحت اطلاعات نیز اشاره دارد. پیام ۱۲، اشاره به نظریه‌ی نمایندگی دارد. برای توضیح این مطلب، باید گفت که یکی از راههای درک بهتر موضوع اقتصاد اطلاعات، این است که الگو را

از این آیه چنین استفاده می‌شود که
افراد جامعه‌ی اسلامی باید یک‌دیگر را در
حفظ حقوق حمایت کنند
زیرا هر معامله‌ای نیاز به کاتب و چند شاهد دارد
در زمانی که به گفته‌ی مورخان در
تمام جزیره‌ی عربستان ۱۷ با سواد بیشتر نبود
این همه سخن از نوشت
نشانه‌ی توجه اسلام به علم و حفظ حقوق در
میان عموم مردم است

به طور خلاصه، می‌توان هریک از موارد بالا را به شرح زیر توضیح داد:

مفاهیم (مفهوم‌های) بنیادی حسابداری، مفروضاتی عام و اصولی هستند که مبنای تهیه‌ی صورت‌های مالی و اساس وضع اصول حسابداری هستند. این مفروضات، عموماً به طور مشخص بیان نمی‌شوند، زیرا فرض بر پذیرش و استفاده از آنها است و به همین دلیل، نیازی به اثبات ندارند (مشکی و مقدم، ۱۳۸۶).

صورت‌های مالی بخش اصلی فرآیند گزارشگری مالی را تشکیل می‌دهند و هدف صورت‌های مالی عبارت است از ارائه اطلاعات تلحیص و طبقه‌بندی شده درباره‌ی وضعیت مالی، و عملکرد مالی و انعطاف‌پذیری مالی واحد تجاری که برای طیفی گسترده‌ای از استفاده‌کنندگان صورت‌های مالی، در اتخاذ تصمیمات اقتصادی مفید واقع شود (استانداردهای حسابداری ایران، ۱۳۸۶).

ویژگی‌های کیفی به خصوصیات اطلاعاتی می‌شود که موجب می‌شود اطلاعات ارائه شده در صورت‌های مالی، برای استفاده‌کنندگان در راستای ارزیابی وضعیت مالی، عملکرد مالی و انعطاف‌پذیری مالی واحد تجاری مفید واقع شود (سازمان حسابرسی، ۱۳۸۶).

عناصر صورت‌های مالی، مطابق با مفاهیم نظری گزارشگری مالی در ایران شامل دارایی، بدھی، حقوق صاحبان سرمایه، درآمد، هزینه، آورده‌ی صاحبان سرمایه، و ستانده‌ی صاحبان سرمایه است (سازمان حسابرسی، ۱۳۸۶).

گسترش دهیم و به جای یک نفر، دو نفر در آن بگنجانیم. یکی از این افراد، "نماینده" دیگری است که او را "وکیل" می‌نامند (از همین دیدگاه، نظریه‌ی نمایندگی مطرح می‌شود، زیرا مسئله‌ی وکیل و موکل مطرح است). نماینده طبق قرارداد وظیفه‌هایی را بر عهده می‌گیرد که به جای موکل خود انجام دهد و موکل طبق قرارداد به وکیل یا نماینده‌ی خود پول می‌پردازد. برای مقایسه می‌توان به مالک واحد تجاری و مدیر آن واحد اشاره کرد. (هندریکسن و ون بردا، ۱۹۹۲). پیام ۱۳، به لزوم استانداردگذاری در معاملات حسابداری برای دفاع از حقوق استفاده‌کنندگان اطلاعات اشاره دارد. چراکه استانداردهای حسابداری بر بسیاری از استفاده‌کنندگان از اطلاعات صورت‌های مالی اثر می‌گذارد. به گونه‌ای پیام آیه این است که در استانداردگذاری، به حقوق استفاده‌کنندگان توجه شود. پیام ۲۰، اشاره به اصل افشا دارد. پیام ۲۱، اشاره به ثبت روز به روز حساب‌ها دارد. سیستم دائمی موجودی‌ها، کامل، مفید و به موقع بودن اطلاعات، از این آیه قابل برداشت است. پیام ۲۲، عنوان می‌کند که در معاملات نقدی لزومی به نوشتن نیست، اما از طرفی در پیام ۲۳ اشاره می‌شود که حتماً شاهد بگیرید. از این رو، در این دو پیام به "اهمیت" که یک کیفیت آستانه‌ای تلقی می‌شود، اشاره شده است. پیام ۲۶، اشاره به بی‌طرفی دارد. پیام ۲۷، اشاره به بیان صادقانه‌ی اطلاعات دارد.

نتیجه‌گیری نهایی و کار آینده

سراسر قرآن مجید دارای پیام‌های الهی برای بشر است و آگاهی و آشنایی با تمام پیام‌ها لازم است، به ویژه پیامی که از جانب خدا و مربوط به سعادت دنیوی و اخروی انسان‌ها باشد. بنابراین، تدبیر در تمام آیات و مطالب آن لازم است و همان‌گونه که در پیام ۳۰ آیه ۲۸۲ سوره‌ی بقره اشاره شد، خداوند تمام نیازهای مادی و معنوی شما را می‌داند و بر اساس آن، احکام و قوانین را برای شما بیان می‌کند. قانون‌گذار باید آگاهی عمیق و گسترده‌ای داشته باشد تا بتواند از این اطلاعات استفاده و بهره‌ی کافی را ببرد. قرآن نور است و اگر نقصی هم باشد، از ناآگاهی ما است. در این مقاله، تنها اشاره به یک آیه از قرآن کریم شد و درک کردیم تا چه حد قرآن به نیازهای ما انسان‌ها اهمیت داده است. امید است این نوشته، راهگشایی برای یافتن موضوعات دیگر حسابداری در این کتاب بزرگ باشد.

* عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرمانشاه